

יבונגנהו, יסתפל ויבין אותו החלי
ממה היה, ויסתפל כדי שלא
יתרבה עליו וינמיק אותו. אחר
כך יצרנהו כאישון עינו, כדי
שיהיה שמור פראוי באותם
משקים ובאותן רפואות שצריך
לו ולא יטעה מהם, שאלמלא
יטעה אפלו בדבר אחד, הקדוש
ברוך הוא מחשיב על הרופא
כאלו שפך דם והרגו.

כי הקדוש ברוך הוא רוצה שאף
על גב שאותו אדם הוא בבית
אסירי המלך, שישתדל עליו בן
אדם ויסיע לו להוציאו מבית
האסורים.

והנה אומר כך: הקדוש ברוך הוא
דן דיני בני העולם למעלה הן
למות, הן לשרש, הן לעקר, הן
לתת ענש נכסים. מי שראוי לענש
נכסים נופל בבית חליו, ולא
יתרפא עד שעושה כל מה שנגזר
עליו. כיון שנענש במקומו ונתן
כל מה שנגזר עליו, מתרפא
ויוצא מבית האסורים, ועל זה
צריך להשתדל עליו שיתן ענש
ויצא.

מי שראוי לשרש, יתפסו אותו
ויתנו אותו בבית האסורים עד
שישתרש מהכל, ולפעמים
שישתרש מאיברים או מאחד
מהם, ואחר כך יוציאהו מבית
האסורים.

מי שראוי למות כך זה, שאלו
יתן כל כפר וכל ממון שבעולם
לא ינצל, ועל זה צריך רופא חכם
להשתדל עליו. אם יכול לתת לו
רפואה מן הגוף - יפה, ואם לא
- יתן לו רפואה לנשמתו וישתדל
על רפואת הנשמה, וזהו רופא
שקדוש ברוך הוא ששתדל עליו
בעולם הזה ובעולם הבא.

אמר רבי אלעזר, עד עכשו לא

יבונגנהו, יסתפל ויבין, ההוא מרעא ממה הוי.
ויסתפל בגין דלא יתרבי עלוי וימאך
ליה. לבתר יצרנהו כאישון עינו, בגין דיהא
נטיר פדקא יאות באינון משקין, באינון
אסוותא דאצטריכו ליה. ולא יטעי מנייהו,
דאלמלי יטעי אפילו במלה חדא, קדשא בריך
הוא חשיב על אסיא כאילו שפיך דמא
וקטליה.

בגין דקודשא בריך הוא בעי דאף על גב
דההוא בר נש איהו בבי אסירי דמלפא,
דישתדל בר נש עליה ויסייע ליה לאפקא ליה
מבי אסירי.

והנה אמר הכי, קדשא בריך הוא דן דיני בני
עלמא לעילא, הן למות, הן לשרושי,
הן לעקור, הן לענוש נכסין. מאן דאתחזי
לענוש נכסין, נפיל בבי מרעיה ולא יתסי, עד
דעבר כל מה דאתגזר עליה. כיון דאתענש
בממוניה, ויהיב ליה כל מה דאתגזר עליה,
איתסי ונפק מבי אסירי. ועל דא איצטריך
לאשתדלא עליה, דיתן עונשא ויפוק.

מאן דאתחזי לשרושי, יתפסון ליה, ויהבי
ליה בבי אסירי. עד דישתרש מפלא.
ולזמנין דישתרש משייפוי, או מחד מנייהו,
ולבתר יפקון ליה מבי אסירי.

מאן דאתחזי למות, הכי הוא, דאילו יתן כל
כופרא וכל ממונא דעלמא לא ישתזיב.
ועל דא איצטריך לאסייא חכים לאשתדלא
עליה, אי יכיל למיהב ליה אסוותא מן גופא,
יאות. ואי לאו, יתן ליה אסוותא לנשמתיה
וישתדל על אסוותא דנשמתא. ודא הוא אסיא
דקודשא בריך הוא ששתדל עליה בהאי עלמא
ובעלמא דאתי.

אמר רבי אלעזר, עד השתא לא שמענא מאסייא דא ומספרא דא, בר